

**FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2016/860****2020/EES/54/05**

frá 4. febrúar 2016

um nánari tilgreiningu á aðstæðum þar sem nauðsynlegt er að veita undanþágu frá beitingu heimilda til niðurfærslu eða umbreytingar skv. 3. mgr. 44. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB sem kemur á ramma um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB frá 15. maí 2014 sem kemur á ramma um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og um breytingu á tilskipun ráðsins 82/891/EBE og tilskipunum 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ESB, 2012/30/ESB og 2013/36/ESB og reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 og (ESB) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, einkum 11. mgr. 44. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Þegar um skilameðferð er að ræða er nauðsynlegt að skilastjórnvöld hafi fullnægjandi leiðbeiningar til að tryggja að úrræðinu um eftirgjöf sé beitt á tilhlýðilegan og samræmdan hátt alls staðar í Sambandinu. Meginreglan um að heimilt sé að beita eftirgjafarúrræðinu á allar skuldbindingar, nema þær séu sérstaklega undanþegnar skv. 2. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, er grundvallarregla. Því ætti ekki að gera ráð fyrir að skuldbindingar verði alltaf undanþegnar eftirgjöf nema þær séu taldar upp meðal skuldbindinganna sem eru sérstaklega undanskildar samkvæmt því ákvæði. Raunar ættu skilastjórnvöld að stefna að því, um leið og þau hefja gerð áætlana um skilameðferð og mat á skilabærni, að lágmarka undanþágur frá eftirgjöf með það í huga að virða þá meginreglu að hluthafar og lánardrottinn taki á sig kostnaðinn af skilameðferð.
- 2) Almenn meginregla í tengslum við skilameðferð er sú að hluthafar og lánardrottinn ættu að bera tap af skilameðferðinni í samræmi við forgangs röðun krafna þeirra samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærimeðferð. Enn fremur ætti að meðhöndla lánardrottna af sama flokki á sama hátt. Í ljósi þessa ætti að skilgreina með skýrum hætti heimildir skilastjórnvalda til að undanskilja ákveðnar skuldbindingar, að fullu eða hluta, frá eftirgjöf og flytja tapið áfram yfir á aðra lánardrottna eða, þegar nauðsyn krefur, yfir á skilasjóðinn. Því þarf að skilgreina nákvæmlega við hvaða aðstæður má undanskilja lánardrottna frá eftirgjöf og ef frávik verða frá meginreglunni um jafna meðferð lánardrottna í sama flokki (svokallaðri meginreglu um jafngildi krafna) verða þau að vera hófleg, réttlætt með almannahagsmunum og án mismununar.
- 3) Mikilvægt er að setja ramma fyrir skilastjórnvöld um beitingu valdheimilda þeirra við að undanskilja skuldbindingu eða flokk skuldbindinga frá eftirgjöf við sérstakar aðstæður, sem settar eru fram í 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, til frekari glöggvunar í tengslum við tiltekna sviðsmynd skilameðferðar. Skilastjórnvöldum er þó nauðsynlegt að hafa ákveðinn sveigjanleika til að meta hvort undanþágur séu strangt til tekið nauðsynlegar og hóflegar í hverju tilviki fyrir sig.
- 4) Taka ætti ákvörðun um að nota eftirgjafarúrræðið (eða önnur skilauðræði) til að ná markmiðum skilameðferðar í 2. mgr. 31. gr. tilskipunar 2014/59/ESB. Á sama hátt ættu þessi markmið skilameðferðar einnig að vera grundvöllur ákvarðana sem teknar eru varðandi notkun úrræðisins, þ.m.t. ákvörðunarinnar um að undanskilja skuldbindingu eða flokk skuldbindinga frá beitingu eftirgjafar í tilteknu máli.
- 5) Í samræmi við þessar meginreglur ætti að takmarka getuna til að undanskilja, að fullu eða að hluta, ákveðnar skuldbindingar frá beitingu heimilda til niðurfærslu eða umbreytingar skv. 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB við

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtfð. ESB L 144, 1.6.2016, bls. 11. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 237/2019 frá 27. september 2019 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtfð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 190.

Það lágmark sem nauðsynlegt er til að ná þeim markmiðum sem réttlæta undanþáguna. Í því skyni ætti heldur að velja þann kost að undanskilja skuldbindingu að hluta, verði því við komið, með því að takmarka umfang niðurfærslu hennar, dugi það til að ná markmiðinu, í stað þess að undanþiggja hana að öllu leyti frá eftirgjöf.

- 6) Beiting valdheimilda í sérstökum tilvikum til að undanskilja skuldbindingu eða flokk skuldbindinga, að fullu eða að hluta, ætti ekki að hafa áhrif á ábyrgð skilastjórnvalda til að tryggja að stofnanir og samstæður séu tækar til skilameðferðar og að þær búi yfir nægjanlegu fjármagni til að fullnægja lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar (MREL) til að bera tap við skilameðferð og tryggja endurfjármögnun í samræmi við skilaáætlunina. Í raun verða viðkomandi skilastjórnvöld, skv. c-lið 6. mgr. 45 gr. tilskipunar 2014/59/ESB, að taka tillit til líklegra undanþága þegar þær tryggja að stofnun hafi nægjanlegt tapþol og getu til endurfjármögnunar. Að því marki sem undanþága tiltekinna skuldbindinga frá eftirgjöf gæti dregið verulega úr þessari getu sem tiltæk er við skilameðferð ætti skilastjórnvaldið að beina sjónum að líklegri þörf fyrir slíkar undanþágur þegar það setur lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar í samræmi við c-lið 6. mgr. 45. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.
- 7) Þar eð skilastjórnvaldið getur aðeins í sérstökum undantekningartilfellum undanskilið skuldbindingu eða flokk skuldbindinga frá eftirgjöf skv. 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB verður mat skilastjórnvaldsins að vera vel rökstutt. Ef slíkar undanþágur fælu í sér nýtingu fjármuna úr skilasjóði ætti skilastjórnvaldið að veita haldþæra skýringu á þeim sérstöku aðstæðum sem kalla á undanþágu. Þessi skýring er mikilvæg til þess að framkvæmdastjórnin geti sinnt umboði sínu skv. 12. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB en samkvæmt henni verður framkvæmdastjórnin að ákveða, innan 24 klukkustunda frá því að skilastjórnvaldið tilkynnir ákvörðunina um að undanskilja tilteknar skuldbindingar, hvort hún ætti að banna fyrirhugaða undanþágu eða óska eftir breytingum á henni. Skýringin sem skilastjórnvaldið gefur framkvæmdastjórninni ætti að vera hófleg og taka ætti tillit til nauðsynlegrar framvindu með hliðsjón af aðstæðum í hverju tilviki fyrir sig.
- 8) Komi til skilameðferðar ætti í meginatriðum alltaf að beita eftirgjöf á skuldbindingar sem teljast til lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar, eftir því sem þurfa þykir, í því skyni að bera tap og endurfjármagna stofnunina, svo fremi skilastjórnvöldin sjái einmitt fram á það við skipulagningu skilameðferðarinnar að þessar skuldbindingar myndu stuðla að tapþoli og endurfjármögnun á trúverðugan og raunhæfan hátt. Í þeim undantekningartilvikum þegar skilastjórnvald þarf að veita undanþágu skv. 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, án þess að hún sé fyrirhuguð í skilaáætluninni, og þegar slíkar undanþágur myndu fela í sér nýtingu fjármuna úr skilasjóði, ætti skilastjórnvaldið að útskýra hvaða sérstöku aðstæður réttlæta undanþáguna og ástæðurnar fyrir því að hafa ekki getað séð fyrir þessar sérstöku aðstæður við gerð skilaáætlunarinnar. Beita ætti kröfunni um að útskýra þessa þætti á hóflegan og viðeigandi hátt miðað við þörfina fyrir tímanlega skilaaðgerð.
- 9) Beita ætti heimildum til að undanskilja skuldbindingar frá eftirgjöf skv. 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB með fullu tilliti til meginreglna í lögum Sambandsins og einkum ætti það ekki að hafa áhrif á verndarráðstafanir sem vernda aðra lánardrottna, einkum meginregluna um að enginn lánardrottinn ætti að taka á sig meira tap en hann hefði bakað sér hefði stofnuninni verið slitið með hefðbundinni ógjaldfærimeðferð („enginn lánardrottinn standi verr“ (NCWO) meginreglan). Þegar skilastjórnvöld beita undanþágum skv. 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB og við gerð skilaáætlunar ættu þau að hafa í huga að nauðsynlegt er að virða þessar verndarráðstafanir sem og að séu þær ekki virtar er hætta er á því það hafi í för með sér bætur til lánardrottna. Sú staðreynd að dómstólar hafa heimild til að endurskoða ákvörðun skilastjórnvaldsins um að undanskilja skuldbindingu ætti þó ekki að vera eina ástæðan fyrir frekari undanþágu. Þetta ætti ekki að hafa áhrif á að tilhlýðilegt tillit verði tekið til fyrri ákvarðana dómstóla að því er varðar skilaaðgerðir, ef þær skipta máli í einstökum tilvikum.
- 10) Heildargeta skilastjórnvaldsins til að veita undanþágur takmarkast af því að tap sem lánardrottnar taka ekki á sig að fullu vegna undanþága geta aðeins fallið undir fjármögnunarfyrirkomulag vegna skilameðferðar þegar hluthafar og lánardrottnar hafa lagt af mörkum fjárhæð sem er að minnsta kosti 8% af heildarskuldbindingum stofnunarinnar að meðtöldum eiginfjárgrunni.

- 11) Taka ætti undanþágur til athugunar í hverju tilviki fyrir sig með því að greina viðeigandi álitamál fyrir hverja hugsanlega ástæðu fyrir undanþágu skv. 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB frekar en að taka aðeins til athugunar sérstakt eðli hvernar stofnunar fyrir sig. Nálgun þessi ætti að tryggja samræmda athugun á sérstökum aðstæðum og forðast ónauðsynlega röskun á samkeppni. Taka ætti tillit til einkenna stofnunar (eins og stærðar, innbyrðis tengsla eða flækjustigs), ef við á, í því skyni að meta hvort aðstæður sem réttlæti að skuldbinding fái undanþágu frá eftirgjöf séu uppfylltar. Einkenni þessi ættu þó ekki sjálfkrafa að réttlæta að skuldbindingar slíkrar stofnunar fái undanþágu frá eftirgjöf.
- 12) Sumir almennir þættir, eins og markaðsaðstæður, aðstæður við greiðsluþrot eða hve miklu stofnunin hefur tapað, gætu haft áhrif á líkurnar á því að sérstakar aðstæður, eins og þær eru skilgreindar í 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, komi fram. Slíkir almennir þættir ættu þó ekki að teljast vera frekari óháðar ástæður til að veita undanþágur til viðbótar við þær sem skráðar eru í a- til d-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.
- 13) Þegar skilastjórnvald skoðar hvort aðstæður sem réttlæta undanþágur frá eftirgjöf séu til staðar ætti það að taka til athugunar hve langur tími er þangað til ekki verður lengur hægt að taka á yfirvofandi greiðsluþroti stofnunar með skipulegum hætti. Þegar skilaáætlanir og lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar fyrir hverja stofnun hafa verið skilgreindar og tekið hefur verið á annmörkum á skilameðferð er þess vænst að stofnunin búi yfir nægri getu til að standa undir tapinu og ráðast í endurfjármögnun. Skilafyrirkomulagið ætti að fylgja skilaáætluninni, þ.m.t. skilastefnunni, nema skilastjórnvaldið meti það svo, að teknu tilliti til aðstæðna í umræddu tilviki, að markmiðum skilameðferðar verði náð með skilvirkari hætti með því að grípa til aðgerða sem ekki var kveðið á um í skilaáætluninni.
- 14) Á meðan skilaáætlanir og lágmarkskrafa um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar hafa ekki enn verið samþykktar og þegar takmarkaður tími hefur gefist til að taka ákvörðun um nákvæma framkvæmd skilastjórnvaldsins á skilastefnunni, er líklegra að upp komi tilvik þar sem ekki verði hægt að beita eftirgjafarúrræðinu á allar hæfar skuldbindingar innan hæfilegs frests. Ákvörðun um hvað telst „hæfilegur frestur“ ætti að tengjast þeim hraða og þeirri vissu sem er krafist til að ljúka við eftirgjöf fyrir tiltekinn dag til að koma jafnvægi á fyrirtækið á skilvirknan hátt. Þegar ekki er mögulegt að framkvæma öll verkefni sem þörf er á til að gefa eftir tilteknar skuldbindingar fyrir þann dag ætti að líta svo á að ekki sé unnt að koma á eftirgjöf „innan hæfilegs frests“. Byggja skal ákvörðunina um hvenær „erfitt“ samsvarar „ómögulegu“ á þeim viðmiðunum sem skilgreina „hæfilegan frest“.
- 15) Að jafnaði er hægt að beita eftirgjöf á skuldbindingar sem falla undir lög þriðja lands að því marki sem þær eru ekki undanþegnar skv. 2. mgr. 44. gr. Tilhögunin sem kveðið er á um í 55. gr. miðar að því að auka líkurnar á að hægt verði að beita eftirgjöf á þessar skuldbindingar innan hæfilegs frests. Það er ekki síður mikilvægt að í 67. gr. tilskipunar 2014/59/ESB er kveðið á um heimild skilastjórnvalda til að krefjast þess að stjórnandi, skiptastjóri eða annar aðili sem stjórnar stofnun í skilameðferð geri allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að niðurfærsla eða umbreyting skuldbindinga sem falla undir lög þriðja lands taki gildi. Í ljósi þess að slíkar skuldbindingar falla ekki undir lög ESB er sú hætta þó enn fyrir hendi, í undantekningartilvikum og þrátt fyrir bestu viðleitni af hálfu skilastjórnvaldsins, þ.m.t. beitingu heimilda skv. 67. gr., að upp komi vandamál við eftirgjöf á slíkum skuldbindingum innan hæfilegs frests.
- 16) Meðal hindrana sem líta að framkvæmd eftirgjafar á tilteknum skuldbindingum getur verið sú staðreynd að fjárhæð skuldbindingarinnar er ekki ákvörðuð eða að erfitt er að ákvarða hana á þeim tíma þegar skilastjórnvaldið beitir eftirgjafarúrræðinu. Þetta getur átt við um tryggðar skuldbindingar sem eru meira virði en viðkomandi trygging eða skuldbindingar sem eru háðar óvissum atburðum í framtíðinni, t.d. þáttum utan efnahagsreiknings eða ónotuðum skuldbindingum. Hægt er að sigrast á slíkum hindrunum með viðeigandi verðmati, t.d. með því að afturkalla skuldbindinguna og ákvarða verðgildið með matsgerð, með því að nota viðeigandi aðferð við verðmat eða beita „sýndar“ hlutfalli frádrags.
- 17) Þótt erfitt geti reynst í einhverjum tilvikum að beita eftirgjöf á afleiður, er skýrt kveðið á um það í 49. gr. tilskipunar 2014/59/ESB hvernig beita ætti eftirgjöf á afleiður, þ.e. eftir uppgjör. Þó erfitt gæti reynst að ákvarða jafnaðar fjárhæðir í kjölfar uppgjors á skömmum tíma ætti það ekki að hafa í för með sér sjálfkrafa undanþágu þar eð einnig mætti taka á þessu með viðeigandi verðmatsaðferðum, eins og framkvæmdastjórnin mælir fyrir um skv. 5. mgr. 49. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, einkum á því stigi sem bráðabirgðamat fer fram. Með hliðsjón af þessu ættu stofnanir að þurfa að sýna fram á að þær geti veitt nauðsynlegar upplýsingar vegna framkvæmdar verðmats að því er varðar skilameðferð, Skilastjórnvöld ættu einkum að tryggja að stofnanir séu í aðstöðu til að veita umbednar uppfærðar upplýsingar innan

tímamarka samkvæmt skilastefnunni, einkum til að styðja trúverðugt verðmat áður en og á meðan á skilameðferð stendur skv. 36. gr. tilskipunar 2014/59/ESB. Í viðmiðunarreglum er að auki mælt fyrir um að skilastjórnvöld hugi að því að krefja stofnanir um að afhenda eignir sem hamla verulega hagkvæmni verðmatsins.

- 18) Í 2. gr. tilskipunar 2015/59/ESB eru hugtökin nauðsynlegir starfsþættir og kjarnastarfsemi skilgreind. Framkvæmdastjórnin hefur heimild til að samþykkja framselda gerð til að tilgreina frekar við hvaða aðstæður ákveðin starfsemi, þjónusta eða aðgerðir gætu fallið undir skilgreininguna á nauðsynlegum starfsþætti eða kjarnastarfsemi. Hvað þetta varðar er arðsemi tiltekins viðskiptasviðs ein og sér ekki nægjanleg ástæða til að veita undanþágu frá eftirgjöf skuldbindinga sem varða það viðskiptasvið. Þó má réttlæta undanþágur þegar mikilvægt er að viðhalda kjarnastarfsemi til að ná markmiðum skilameðferðar, þ.m.t. að viðhalda nauðsynlegum starfsþáttum þar sem þeir eflast við það að lykilstarfsemi, þjónusta og viðskipti haldi áfram.
- 19) Skilastjórnvöldum er aðeins heimilt að undanskilja skuldbindingar sem krafist er vegna áhættustýringar (áhættuvarnar) í tengslum við nauðsynlega starfsþætti ef áhættustýringin (áhættuvörnin) er viðurkennd í varfærisskyni og er nauðsynleg til að viðhalda starfsemi í tengslum við nauðsynlega starfsþætti þannig að ef áhættuvörninni væri slitið gæti svo farið að áframhaldi nauðsynlegra starfsþátta yrði stefnt í verulega tvísýnu.
- 20) Einnig er skilastjórnvöldum aðeins heimilt að undanskilja skuldbindingar sem krafist er vegna áhættustýringar (áhættuvarnar) í tengslum við nauðsynlega starfsþætti ef, væri áhættustýringarráðstöfun lögð niður, útilokað væri fyrir stofnunina að koma annarri ráðstöfun á í staðinn með sanngjörnum skilmálum til að viðhalda nauðsynlegum starfsþáttum, til dæmis vegna verðbila eða óvissu í verðmati.
- 21) Frekara markmið skilameðferðar er að koma í veg fyrir smitáhrif til að forðast umtalsverð skaðleg áhrif á fjármálakerfið og getur það réttlætt undanþágu frá beitingu eftirgjafarúrræðisins. Einungis ætti þó að veita undanþágu á þessum grundvelli þegar hún er algerlega nauðsynleg og hófleg en einnig þegar smitáhrifin eru svo alvarleg að þau myndu breiðast út og raska verulega starfsemi fjármálamarkaðar á þann hátt að það gæti valdið alvarlegri röskun á efnahagslífi aðildarríkis eða Sambandsins.
- 22) Beiting eftirgjafarúrræðisins getur falið í sér ákveðna hættu á smitáhrifum. Lagaákvörðunin um að hafa eftirgjafarúrræðið í tilskipun 2014/59/ESB sem helsta skiláurræðið, ásamt meginreglunni um að lánardrottnar og hluthafar ættu að taka á sig tap, þýðir að innbyggða hættan á smitáhrifum, sem eftirgjafarúrræðið gæti haft í för með sér, ætti ekki sjálfkrafa að teljast ástæða til að undanskilja skuldbindingar. Skilastjórnvöld ættu því að meta þessar forsendur vandlega og útskýra undanþágu skuldbindingar frá eftirgjöf á grundvelli þess að meiri líkur séu á að hún valdi víðtækri útbreiðslu þess konar smitáhrifa sem lýst er í c-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB en þær sem ekki eru undanþegnar. Í því skyni ættu þau að grundvalla mat sitt á viðeigandi aðferðafræði, þ.m.t. magngreiningu, til að ákvarða áhættu og alvarleika víðtækrar útbreiðslu smitáhrifa og alvarlegrar röskunar á efnahagslífi aðildarríkis eða Sambandsins.
- 23) Þörfin fyrir undanþágu á grundvelli hættu á víðtækri útbreiðslu smitáhrifa gæti haft áhrif á markaðsaðstæður þegar eftirgjöfin fer fram, einkum þegar greiðsluþrot fyrirtækisins verður þegar fjármálakerfið er undir töluverðu álagi eða er rúið trausti. Áhættan við að beita skiláurræðum og heimildum skilastjórnvalds gæti haft umtalsverð bein eða óbein skaðleg áhrif á fjármálastöðugleika og tiltrú markaðar og ætti að fjalla um hana í mati á skilabærni, eins og krafist er í 26. lið C-þáttar viðaukans við tilskipun 2014/59/ESB. Þegar skilastjórnvald undanskilur skuldbindingu frá eftirgjöf, skv. 3. mgr. 44. gr. þeirrar tilskipunar á grundvelli hættu á víðtækri útbreiðslu smitáhrifa er þess vegna ætlast til þess að skilastjórnvaldið útskýri hvers vegna ekki hafi verið tekið á hindrunum á eftirgjöf við gerð áætlana um skilameðferð þegar þessar undanþágur teljast annmarki á skilabærni. Skilastjórnvald ætti einnig að meta hvort smitáhrif orsakast af, eða verða umtalsvert alvarlegri vegna beitingar eftirgjafarúrræðisins gagnvart viðeigandi skuldbindingu, eða hvort það orsakast í reynd af sjálfu greiðsluþroti stofnunarinnar.

- 24) Hættan á víðtækri útbreiðslu smítáhrifa getur verið bein ef beint tap sem mótaðilar stofnunar í skilameðferð verða fyrir leiðir til vanskila eða alvarlegs vanda í tengslum við greiðslugetu þessara mótaðila og síðan mótaðila þeirra. Möguleiki á greiðsluþroti einnar eða fleiri fjármálastofnana sem komast í greiðsluþrot eða eiga í erfiðleikum beinlínis vegna eftirgjafar ætti ekki að leiða sjálfkrafa til undanþágu skuldbindinga frá eftirgjöf. Ákvarðanir um undanþágur ættu að vera í réttu hlutfalli við kerfisáhættuna sem bein smítáhrif gætu haft í för með sér.
- 25) Hættan á víðtækri útbreiðslu smítáhrifa getur einnig verið óbein, til dæmis vegna þess að tiltrú ákveðinna markaðsaðila, eins og innstæðueiganda, glatast eða í gegnum áhrif á eignaverð. Glötuð tiltrú á fjármögnunarmarkaði (smásölu eða heildsölu) getur verið mikilvæg óbein smitleið — fjárframboð þurrkast upp, krafa um hærri tryggingarþekju almennt eða fyrir stofnanir með svipuð einkenni og stofnunin sem stefnir í greiðsluþrot eða brunaútsala á eignum hjá stofnunum með lausafjárskort.
- 26) Eftirgjöf á tilteknum skuldbindingum gæti leitt til virðistaps þegar þessar skuldbindingar eru hluti af arðbærri starfsemi sem annars myndi aukast verulega að virði fyrir bankann, eins og t.d. við sölu til kaupanda í einkageiranum. Skilastjórnvald getur aðeins undanskilið skuldbindingu eða flokk skuldbindinga frá eftirgjöf ef sl hluti virðisins sem varðveitist er fullnægjandi til að setja lánardrottna, sem ekki fá undanþágu, í betri stöðu en þeir væru í ef viðkomandi skuldbindingar hefðu ekki verið undanskildar frá eftirgjöf. Skilastjórnvöldum er því heimilt að undanskilja skuldbindingar frá eftirgjöf skv. d-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB ef ávinningur undanþágu fyrir aðra lánveitendur myndi vega þyngra en framlag þeirra til tapþols og endurfjármögnunar hefði ekki komið til undanþágu. Þannig getur þetta til dæmis verið þegar greinilega er hægt að greina þann hluta virðisins sem varðveitist út frá samsvarandi hækkun endurgjalds sem kaupandi í einkageiranum reiðir fram.
- 27) Ákvæði 16. mgr. 36. gr. og 5. mgr. 49. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, í þeirri röð, veita framkvæmdastjórninni heimild til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla um verðmat sem snýr að skilameðferð og verðmat á afleiðum, í tengslum við mat á hugsanlegum ávinningi með tilliti til viðhalds á verðmæti við undanþágu frá eftirgjöf. Allt eftir þeirri aðferðafræði sem beitt er getur viðbótartap komið í ljós við endanlegt uppgjör afleiðna og reynst meira en möguleg eftirgjöf samsvarandi skuldbindingar og orsakað þar með frekara tap sem gæti aukið byrði eftirgjafar fyrir aðra lánardrottna stofnunar í skilameðferð. Viðbótartap getur komið til vegna endurnýjunarkostnaðar sem mótaðili hefur stofnað til eða kostnaðar sem stofnun í skilameðferð hefur stofnað til í því skyni að koma aftur á fót áhættuvörnum sem voru opnar og endurspeglast ekki í virði afleiðunnar við áframhaldandi rekstur. Við slíkar aðstæður ætti skilastjórnvaldið að meta hvort sú virðislækkun myndi þýða að tap sem lánardrottinn, sem ekki fengu undanþágu, bera yrði hærra en ef viðkomandi skuldbinding væri undanþegin frá eftirgjöf. Væntingar um mögulega virðisaukningu sem byggjast á hreinum tilgátum geta ekki verið grundvöllur undanþágu.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efni

1. Í þessari reglugerð er mælt fyrir um reglur sem tilgreina frekar undantekningartilvik sem kveðið er á um í 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB þegar skilastjórnvaldi er heimilt að undanskilja, að fullu eða að hluta, ákveðnar skuldbindingar frá beitingu niðurfærslu- eða umbreytingarheimilda þegar eftirgjafarúrræðið er notað.
2. Skilastjórnvald, sem aðildarríki tilnefni, skal beita ákvæðum þessarar reglugerðar í samræmi við 3. gr. tilskipunar 2014/59/ESB svo og sameiginleg skilastjórn innan ramma þeirra verkefna og valdheimilda sem hún hefur samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 806/2014 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 806/2014 frá 15. júlí 2014 um að koma á samræmdum reglum og samræmdri málsmeðferð fyrir skilameðferð lánastofnana og tiltekinna verðbréfafyrirtækja innan ramma sameiginlegs skilameðferðarkerfis og sameiginlegs skilastjóðs og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 (Stjtið. ESB. L 225, 30.7.2014, bls. 1).

2. gr.

Gildissvið

Reglugerð þessi gildir um aðila sem um getur í a- til e-lið í 1. mgr. 1. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð gilda skilgreiningarnar sem mælt er fyrir um í 3. gr. tilskipunar 2014/59/ESB. Í þessari reglugerð gilda jafnframt eftirfarandi skilgreiningar:

- 1) „Bein smitáhrif“: aðstæður þar sem beint tap mótaðila stofnunar í skilameðferð, sem orsakast af niðurfærslu skuldbindinga stofnunarinnar, leiðir til vanskila eða líklegra vanskila þessara mótaðila innan skamms tíma.
- 2) „Óbein smitáhrif“: aðstæður þar sem niðurfærsla eða umbreyting á skuldbindingum stofnunar veldur neikvæðum viðbrögðum markaðsaðila sem leiða til alvarlegrar röskunar á fjármálakerfinu sem getur hugsanlega skaðað raunhagkerfið.

4. gr.

Almenn ákvæði

1. Skilastjórnvöld skulu ekki undanskilja skuldbindingu eða flokk skuldbindinga frá eftirgjöf nema hún sé á meðal skuldbindinga skv. 2. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.
2. Ákvörðun skilastjórnvalds um að undanskilja skuldbindingu eða flokk skuldbindinga frá beitingu eftirgjafarúrræðisins skv. 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, skal byggjast á greiningu á stofnun í skilameðferð í hverju tilviki fyrir sig og skal ekki tekin með sjálfvirkum hætti.
3. Þegar skilastjórnvald skoðar undanþágur skv. 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, og áður en það undanskilur alfarið skuldbindingu eða flokk skuldbindinga frá eftirgjöf, skal það fyrst taka til athugunar hvort hægt sé að undanskilja skuldbindingu að hluta með því að takmarka umfang niðurfærslu hennar, þegar hægt er.
4. Þegar skilastjórnvald ákvarðar hvort undanskilja ætti skuldbindingu skv. 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB skal það meta hvort skilyrðin í þeirri málsgrein séu uppfyllt á þeim tíma þegar eftirgjafarúrræðinu er beitt gagnvart stofnuninni. Mat þetta skal vera með fyrirvara um skyldu skilastjórnvaldsins til að fylgja skilaáætluninni sbr. 87. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.
5. Ákvörðun um að undanskilja skuldbindingu eða flokk skuldbindinga frá beitingu eftirgjafarúrræðisins skv. 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB skal byggjast á a.m.k. einu af markmiðum skilameðferðar sem lýst er í 2. mgr. 31. gr. þeirrar tilskipunar.
6. Ákvörðun um að undanskilja, að fullu eða að hluta, skuldbindingu eða flokk skuldbindinga frá beitingu eftirgjafarúrræðisins, skv. 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, sem myndi fela í sér nýtingu fjármuna úr skilasjóði, skal vera tilhlýðilega rökstudd, að teknu tilliti til nauðsynlegrar framvindu með hliðsjón af aðstæðum í hverju tilviki fyrir sig.
7. Ef skilastjórnvald telur víst að skuldbinding eða flokkur skuldbindinga gæti á trúverðugan og framkvæmanlegan hátt stuðlað að tapþoli og endurfjármögnun og að þessar skuldbindingar myndu ekki uppfylla kröfur um undanþágu skv. 3. mgr. 44. gr., skal það útskýra sérhvern eftirfarandi þátt, ef það ákveður síðan að undanskilja, að fullu eða að hluta, skuldbindingu eða flokk skuldbindinga skv. 3. mgr. 44. gr. sem myndi fela í sér færslu taps yfir á skilasjóð:
 - a) þær sérstöku aðstæður sem eru frábrugðnar þeim sem voru uppi þegar áætlanir um skilameðferð voru gerðar og valda því að þörf er á að undanskilja þessar skuldbindingar frá eftirgjöf þegar gripidið er til skilaáðgerðar,
 - b) hvers vegna ekki var hægt að sjá fyrir þörfina á undanþágu og einkum hinar sérstöku aðstæður sem leiddu til hennar við gerð skilaáætlunar,
 - c) ef kveðið var á um þörf á undanþágu í skilaáætluninni, hvernig skilastjórnvaldið tók tillit til þeirrar þarfar til að koma í veg fyrir að hún teldist til annmarka á skilabærni.

8. Þegar skilastjórnvald ákveður hvort veita eigi skuldbindingu eða flokki skuldbindinga undanþágu, að fullu eða að hluta, skv. a-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, skal það einnig útskýra eftirfarandi ef undanþágan felur í sér færslu taps yfir á skilasjóð:

- a) hvernig/hvort kröfurnar sem mælt er fyrir um í 5. og 6. gr. þessarar reglugerðar hafi verið uppfylltar og
- b) hvers vegna ekki var hægt að takast á við þörfina fyrir undanþágu með viðeigandi matsaðferð skv. 36. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.

9. Þegar skilastjórnvald ákveður hvort veita eigi skuldbindingu eða flokki skuldbindinga undanþágu, að fullu eða að hluta, til að tryggja áframhald á nauðsynlegum starfsþáttum og kjarnastarfsemi skv. b-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, skal það einnig útskýra eftirfarandi, ef undanþágan felur í sér færslu taps yfir á skilasjóð:

- a) hvernig/hvort kröfurnar sem mælt er fyrir um í 7. gr. þessarar reglugerðar hafi verið uppfylltar,
- b) hvers vegna skuldbindingarnar sem verða undanþegnar eru mikilvægari fyrir áframhald skýrt tilgreindra, nauðsynlegra starfsþátta eða kjarnastarfsemi en skuldbindingar sem ekki fengu undanþágu.

10. Þegar skilastjórnvald undanskilur skuldbindingu eða flokk skuldbindinga, að fullu eða að hluta, til að komast hjá útbreiðslu smitáhrifa skv. a-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB skal það einnig útskýra eftirfarandi, ef undanþágan felur í sér færslu taps yfir á skilasjóð:

- a) hvernig/hvort kröfurnar sem mælt er fyrir um í 8. gr. þessarar reglugerðar hafi verið uppfylltar,
- b) ástæður þess að líklegra sé að undanþegnar skuldbindingar valdi útbreiðslu smitáhrifa af þeirri tegund sem lýst er í c-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB en þær sem ekki eru undanþegnar.

11. Þegar skilastjórnvald ákveður hvort veita eiga skuldbindingu eða flokki skuldbindinga undanþágu, að fullu eða að hluta, skv. a-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB skal það, ef undanþágan felur í sér færslu taps yfir á skilasjóð, einnig útskýra hvernig/hvort kröfurnar sem mælt er fyrir um í 9. gr. þessarar reglugerðar séu uppfylltar.

5. gr.

Undanþága á grundvelli þess að ekki er hægt að beita eftirgjöf skv. a-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB

1. Skilastjórnvöldum er aðeins heimilt að undanskilja skuldbindingu eða flokk skuldbindinga frá beitingu eftirgjafarúrræðisins þegar hindranir, sem skírskotað er til við slíka beitingu, koma í veg fyrir að unnt sé að grípa til úrræðisins innan hæfilegs frests, þrátt fyrir bestu viðleitni skilastjórnvaldsins.

2. Að því er varðar 1. mgr. skulu skilastjórnvöld einkum uppfylla eftirfarandi skilyrði áður en þau taka ákvörðun um undanþáguna sem þar er vísað til:

- a) skyldu skilastjórnvalds til að setja fram í skilaáætlun lýsingu á ferlum til að tryggja að umbeðnar upplýsingar að því er varðar matsgerð skv. 36. og 49. gr. tilskipunar 2014/59/ESB verði tiltækar innan viðeigandi tímamarka,
- b) skyldu skilastjórnvaldsins til að takast á við annmarka á skilabærni stofnunarinnar, þ.m.t. aðstæður sem leiða til hugsanlegrar undanþágu sem hægt væri að sjá fyrir við gerð áætlana um skilameðferð þegar þessar hugsanlegu undanþágur teljast til annmarka á skilabærni.

6. gr.

Hæfilegur frestur

1. Þegar skilastjórnvöld leitast við að undanskilja skuldbindingu eða flokk skuldbindinga frá eftirgjöf skv. a-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB og til að ákvarða hvað telst „hæfilegur frestur“, skulu þau ákvarða eftirfarandi:

- a) hvenær fjárhæð niðurfærslu verður að vera endanlega ákveðin,
- b) hvenær öll verkefni, sem þörf er á til eftirgjafar skuldbindinga, verða að hafa komist í framkvæmd til að uppfylla markmið skilameðferðar, að teknu tilliti til aðstæðna þegar gripið var til skilaaðgerðar.

2. Þegar skilastjórnvöld ákveða kröfurnar sem mælt er fyrir um í 1. mgr., skulu þau meta eftirfarandi:
- a) þörfina á að birta ákvörðun um eftirgjöf og til að ákvarða fjárhæð eftirgjafar og lokaúthlutun hennar til ýmissa flokka lánardrottna,
 - b) afleiðingar þess að seinka slíkri ákvörðun á tiltrú markaðarins, hugsanleg viðbrögð markaðarins, eins og útstreymi lausafjár, og skilvirkni skilaaðgerðar, að teknu tilliti til beggja eftirfarandi atriða:
 - i. hvort markaðsaðilum er kunnugt um erfiðleika og hættu á greiðsluþroti stofnunarinnar,
 - ii. hvort markaðsaðilar gera sér grein fyrir afleiðingum erfiðleika eða hugsanlegs greiðsluþrots stofnunar,
 - c) opnunartíma markaða að því marki sem þeir hafa áhrif á áframhald nauðsynlegra starfsþátta og smitáhrif,
 - d) viðmiðunardagsetning(ar) þegar eiginfjárkröfur þurfa að hafa verið uppfylltar,
 - e) dagsetningar gjalddaga á greiðslum stofnunarinnar og gjaldfellingum hlutaðeigandi skuldbindinga.

7. gr.

Undanþága á grundvelli verndunar tiltekinna nauðsynlegra starfsþátta skv. b-lið 3. mgr. 44 gr. tilskipunar 2014/59/ESB

1. Skilastjórnvöldum er heimilt að undanskilja skuldbindingar eða flokk skuldbindinga á grundvelli þess að það sé nauðsynlegt og hóflegt til að varðveita tiltekna nauðsynlega starfsþætti ef skilastjórnvöld telja að skuldbinding eða flokkur skuldbindinga sé tengdur nauðsynlegum starfsþætti og til að vernda áframhald hans ætti ekki að beita eftirgjöf á þá skuldbindingu eða þann flokk skuldbindinga, ef öðrum eftirfarandi þátta hefur verið fullnægt:
- a) eftirgjöf skuldbindingar eða flokks skuldbindinga myndi grafa undan starfsþættinum vegna aðgengis að fjármögnun eða vegna þess að stofnunin er háð mótaðilum, s.s. mótaðilum í áhættuvörnum, þjónustuaðilum innviða eða þjónustuveitendum, sem mögulega gætu ekki eða vildu ekki halda áfram viðskiptum við stofnunina í kjölfar eftirgjafar,
 - b) viðkomandi nauðsynlegur starfsþáttur er veitt þjónusta sem stofnunin hefur veitt þriðju aðilum sem treysta á samfelldar efnidir skuldbindingarinnar.
2. Skilastjórnvöldum er aðeins heimilt að undanskilja skuldbindingar sem þörf er á vegna áhættustýringar (áhættuvarnar) í tengslum við nauðsynlega starfsþætti þegar báðum eftirfarandi skilyrðum hefur verið fullnægt:
- a) áhættustýring (áhættuvörn) er viðurkennd varúðarráðstöfun og er nauðsynleg til að viðhalda starfsemi sem tengist nauðsynlegum starfsþáttum,
 - b) útilokað yrði fyrir stofnunina að skipta út niðurlagðri áhættustýringarráðstöfun með sanngjörnum skilmálum innan þeirra tímamarka sem krafist er til að viðhalda nauðsynlegum starfsþætti.
3. Skilastjórnvöldum er aðeins heimilt að undanskilja skuldbindingar í þeim tilgangi að viðhalda fjármögnunarsambandi þegar báðum eftirfarandi skilyrðum hefur verið fullnægt:
- a) skilastjórnvaldið metur að fjármögnunin sé nauðsynleg til að viðhalda nauðsynlegum starfsþætti,
 - b) útilokað væri fyrir stofnunina, í ljósi 6. gr. þessarar reglugerðar, að afla nýrrar fjármögnunar í stað hinnar fyrri innan þeirra tímamarka sem krafist er til að viðhalda nauðsynlegum starfsþætti.

4. Skilastjórnvöld skulu ekki undanskilja skuldbindingu eða flokk skuldbindinga einungis á grundvelli einhvers eftirfarandi:
- a) gjalddaga hennar,
 - b) væntrar hækkunar fjármögnunarkostnaðar sem teflir áframhaldi nauðsynlegs starfsþáttar ekki í tvísýnu,
 - c) væntingar um hugsanlegan framtíðarhagnað.
5. Skilastjórnvöldum er heimilt að undanskilja skuldbindingar eða flokk skuldbindinga á grundvelli þess að það sé nauðsynlegt og hóflegt til að varðveita kjarnastarfsemi þegar undanþága þeirrar skuldbindingar er mikilvæg fyrir möguleika stofnunar í skilameðferð til að halda áfram lykilstarfsemi, þjónustu og viðskiptum og til að ná markmiðum skilameðferðar sem sett eru fram í a- og b-lið 2. mgr. 31. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.

8. gr.

Undanþága á grundvelli þess að forðast útbreidd smitáhrif skv. c-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB

1. Þegar skilastjórnvöld taka til athugunar undanþágur sem grundvallast á hættu á beinum smitáhrifum skv. c-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, ættu þau að meta innbyrðis tengsl stofnana í skilameðferð við mótaðila sína eins nákvæmlega og mögulegt er.

Matið, sem um getur í fyrstu undirgrein, skal a.m.k. taka til eftirfarandi atriða:

- a) athugunar á áhættuskuldbindingum gagnvart viðkomandi mótaðilum að því er varðar hættuna á að eftirgjöf slíkra áhættuskuldbindinga gæti valdið keðjuverkandi greiðsluþrotum,
- b) kerfislegt mikilvægi mótaðila sem hætta er á að lendi í greiðsluþroti, einkum að því er varðar aðra aðila á fjármálamarkaði og innviðaveitendur á fjármálamarkaði.

2. Þegar skilastjórnvöld taka til athugunar undanþágur sem grundvallast á hættu á óbeinum smitáhrifum, skv. c-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, ættu þau að meta, að svo miklu leyti sem unnt er, nauðsyn og meðalhóf undanþágunnar sem byggist á mörgum hlutlægum viðeigandi vísunum. Vísarnir sem kunna að vera viðeigandi fyrir umrætt tilvik eru meðal annars:

- a) fjöldi, stærð og innbyrðis tengsl stofnana með svipaða eiginleika og stofnunin í slitameðferð, að því marki sem þetta gæti valdið útbreiddum skorti á tiltrú á bankageiranum eða fjármálakerfinu almennt,
- b) fjöldi einstaklinga sem eftirgjöfin hefur bein eða óbein áhrif á, sýnileiki skilaaðgerðarinnar og umfjöllun fjölmiðla um hana að því marki sem þetta felur í sér töluverða hættu á að grafið verði undan heildartiltrú á bankakerfinu eða fjármálakerfinu almennt,
- c) fjöldi, stærð, innbyrðis tengsl mótaðila sem verða fyrir áhrifum af eftirgjöfinni, þ.m.t. markaðsaðila utan bankageirans, og mikilvægi nauðsynlegra starfsþátta sem þessir mótaðilar framkvæma,
- d) hæfni mótaðila til að tengjast öðrum þjónustuveitendum vegna starfsemi sem hefur verið metin staðgönguhæf, að teknu tilliti til hinna sérstöku aðstæðna,
- e) hvort verulegur fjöldi mótaðila myndi draga fjármögnun til baka eða hætta viðskiptum við aðrar stofnanir í kjölfar eftirgjafar eða hvort markaðir myndu hætta að starfa eðlilega sökum eftirgjafar slíkra markaðsaðila, einkum þegar um er að ræða almennt dvínandi tiltrú markaðarins eða uppnám,
- f) útbreidd afturköllun á skammtímafjárfestingu eða úttekt hárra fjárhæða innstæðna,
- g) fjöldi, stærð eða mikilvægi stofnana sem hætta er á að uppfylli skilyrði fyrir tímanlegum inngripum eða uppfylli skilyrði til að teljast á fallanda fæti [áður á leið í greiðsluþrot eða líklegt að verði greiðsluþrot] skv. 4. mgr. 32. gr. tilskipunar 2014/59/ESB,

- h) hættan á að nauðsynlegir starfsþættir leggist af að verulegu leyti eða að verð fyrir afhendingu slíkra þátta hækki verulega (eins og sést í breytingum á markaðsaðstæðum fyrir slíka þætti eða tiltækileika þeirra), eða væntingar mótaðila og annarra markaðsaðila,
- i) útbreidd veruleg lækkun á hlutabréfaverði stofnana eða á verði eigna sem stofnanir ráða yfir, einkum þegar það getur haft áhrif á eiginfjárstöðu stofnana,
- j) almenn og útbreidd, veruleg lækkun á fjármögnun til skamms tíma eða meðallangs tíma sem er tiltæk stofnunum,
- k) veruleg virðisrýrnun á starfsemi með fjármögnun á millibankamarkaði, eins og greinilega má sjá á verulegri aukningu á kröfum um tryggingarþekju eða fækkun tryggingaréttinda sem stofnunum standa til boða,
- l) útbreidd og veruleg verðhækkun á skuldatryggingum eða rýrnun á lánsþæfismati stofnana eða annarra markaðsaðila sem eru mikilvægir fyrir fjárhagsstöðu stofnana.

9. gr.

Undanþága á grundvelli þess að komast hjá virðisrýrnun skv. d-lið 3. mgr. 44. gr. tilskipunar 2014/59/ESB

1. Skilastjórnvöldum er heimilt að undanskilja skuldbindingu eða flokk skuldbindinga frá eftirgjöf þegar með slíkri undanþágu yrði komist hjá virðistapi svo að eigendur skuldbindinga, sem ekki eru beittar eftirgjöf, yrðu betur settir en ef fyrirnefnd skuldbinding eða flokkur skuldbindinga yrði beittur eftirgjöf.
2. Til að skilastjórnvöld geti lagt mat á hvort skilyrðum í 1. mgr. sé fullnægt, skulu þau bera saman og meta niðurstöður fyrir alla lánardrottna sem leiða af hugsanlegri eftirgjöf og ef eftirgjöf yrði ekki beitt í samræmi við 16. mgr. 36. gr. og 5. mgr. 39. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.

10. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 4. febrúar 2016.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.
